

GOTS

Del got de Kafka en bec cafè
Del de Mozart te verd bullent
Els de whisky i de vi
no porten res escrit
són ells els qui
sense cara sense emblema
m'assalten
a les nits que em són abandonades
desfilen cap als abandonats
venen sense cara sobre el solitari
contra les nits que s'abandonen despietadament
els gots foscos i terribles
Endavant artilleria pesant del whisky
seguida per la cavalleria lleugera del vi negre
i aquestes vegades dringuen fins a la matinada les
copes de cristall de plom
(que per cert segons diuen és cancerigen) i no hi ha lluita

Poharak

Kafkás poharamból kávét iszom / A mozartosból forró zöld teát / A whiskys és
boros / poharakon semmilyen felirat / Ők azok akik / arctalanul felségjelek nélkül
/ támadnak rám / magamra hagyott éjjeleken / menetelnek a magára hagyott felé /
jönnek a magányosra arctalanul, / könyörtelenül a magára hagyott éjjelekre / a sötét
és rettenetes poharak / Elöl a whiskys nehéztüzérség / nyomában a vörösboros
könnyűlovasság / és ilyenkor hajnalig csengnek az / (egyébként állítólag rákot
okozó) / ólomkristályok és nincs harc

perquè no em defenso
Si haig de morir que em mori
però amb dignitat com un mascle
desplomant-me caient davant del meu llit
i trobat ert al matí
Tot i així no voldria
pillar una cirrosi
que després de tot és una mort indigna
indigne epíleg i penosa clausura
fins i tot d'una vida com aquesta
i aquí deixem córrer innombrables superficialitats
que es poden enumerar darrere el «com»
Que sigui així sobtadament
sense cap avís ni presagis
tombant-me silenciós com els arbres
Això ha estat bonic serà fins i tot tan bonic
que jo mateix en faré llargues riallades

/ mert nem védekezem / Ha meg kell halnom haljak meg / de méltósággal férfiként
/ fölbukva, elvágódva az ágyam előtt / reggel megtalálva mereven / Azért egy
májzsugort / nem szeretnék összeszedni / az mégiscsak méltatlan halál / méltatlan
utójátéka és kínos záradéka / még egy ilyen életnek is / és hagyjuk el itt a „mint”
után / felsorolható megannyi fölösleget / Legyen úgy hirtelen / figyelmeztetés és
előjelek nélkül / hangtalan dőlni el, mint a fák / Ez szép volt sőt annyira szép lesz /
hogy magam is hosszan röhögcsélek rajta